

In memoriam

Dr. W. P. Jorissen

92 (W. P. Jorissen)

Enkele maanden geleden verscheen bij Elseviers uitgeversmaatschappij „Induced oxidation” van Dr. *W. P. Jorissen*. *

In dit boek worden de onderzoeken samengevat, die gedurende meer dan zestig jaren door de schrijver en zijn leerlingen werden uitgevoerd. Een stuk levenswerk is beschreven met toewijding en met helderheid; het stemt tot bewondering, dat op zo hoge leeftijd zo uitstekend werk kon worden verricht en tot dankbaarheid, dat *Jorissen* daarvan de voltooiing heeft mogen beleven. Herhaling van een overzicht van zijn werk op deze plaats zou weinig zin hebben.

De grote verdiensten van *Jorissen* voor de Koninklijke Nederlandse Chemische Vereniging, voor het *Recueil*, voor het *Chemisch Weekblad*, en voor de beoefening der chemie in het algemeen zijn in dit blad reeds verschillende keren beschreven. Nu hij is heengegaan is alleen nog een woord van persoonlijk gedenken en van dankbaarheid op zijn plaats.

In de Aziatische wereld heeft het woord „goeroe” een geheel andere inhoud dan het Nederlandse woord „docent”. De „goeroe” is de oudere en wijzere leermeester, die niet alleen zijn kennis overdraagt, en vervolgens weer examen afneemt; hij is vooral de vriend, met wie een persoonlijke betrekking wordt

onderhouden, naar wie men opziet in vertrouwen en eerbied. Ik kan aan mijn gevoelens voor *Jorissen* geen betere vorm geven, dan door te zeggen dat hij voor mij een „goeroe” is geweest.

Wie in de twintiger jaren in Leiden chemie ging studeren kwam terecht in moeilijke toestanden en verhoudingen. Hij vond in *Jorissen* een rustige en menselijke figuur, ernstig als het zijn moest, opgewekt en humoristisch als het kon, zorgzaam als het nodig was, berustend als ongeduld tot wrijving kon leiden. Zijn leerlingen hebben pas later begrepen, dat hij veel heeft gedragen en verdragen en dat hij daarbij recht is blijven staan.

In een oud fotoalbum vond ik een vergeeld kiekje: het motorbootje „GYPSY” op de Kager plassen. Dr. *Jorissen* met een zeemanspet op aan het stuur, de kandidaten in de chemie *Berkhoff*, *Demeny*, *Tasman* en de schrijver als passagiers. De herinnering aan een dag van uitbundigheid en vriendschap kwam scherp naar boven. Tot het beste wat de leermeester zijn leerlingen kan geven behoren de menselijke eenvoud en de persoonlijke toegenegenheid. Om wat hij daarvan gaf is zijn leven rijk en geslaagd geweest. Zijn leerlingen zullen hem niet vergeten.

K. Posthumus.

* Zie dit nummer pag. 603.